

Procedura de eliberare și utilizare a certificatului de export | Normă metodologică

Parte integrantă din Hotărâre 518/2004

CAPITOLUL II

Procedura de eliberare și utilizare a certificatului de export

Art. 3. -

(1) Potrivit art. 37 alin. (2) și (3) din Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural național mobil, cu modificările și completările ulterioare, exportul temporar sau definitiv al bunurilor culturale mobile, clasate sau neclasate, indiferent de titularul dreptului de proprietate, se efectuează numai pe baza certificatului de export emis de direcțiile județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București.

(2) Bunurile culturale mobile clasate, aflate în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, se pot exporta numai temporar, pentru organizarea de expoziții în străinătate, pentru investigații de laborator, restaurare și expertizare.

(3) Bunurile culturale mobile clasate, aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, se pot exporta numai temporar. Exportul definitiv al acestor bunuri se realizează numai în cadrul unui schimb de bunuri culturale, în condițiile art. 40 alin. (1) din Legea nr. 182/2000, cu modificările ulterioare.

(4) Bunurile culturale mobile neclasate se pot exporta definitiv sau temporar, indiferent de proprietar, numai după expertizarea acestora de către experți acreditați de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor.

SECȚIUNEA 1

Eliberarea certificatului de export pentru bunurile culturale

mobile aflate în proprietatea persoanelor fizice

sau a persoanelor juridice de drept privat

Art. 4. -

(1) În cazul bunurilor culturale mobile aflate în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice de drept privat, certificatul de export se emite la cererea scrisă a titularului dreptului de proprietate ori a mandatarului acestuia de către direcțiile județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București, în a căror rază teritorială se află domiciliul, respectiv sediul acestuia.

(2) Cererea de eliberare a certificatului de export se completează potrivit formularului prevăzut în anexa nr. 3, este însoțită de Lista bunurilor culturale pentru care se solicită eliberarea certificatului de export, completată potrivit formularului prevăzut în anexa nr. 3A, și se depune la direcția județeană pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București, în a cărei rază teritorială se află domiciliul, sediul social, punctul de lucru sau sediul administrativ al persoanelor fizice sau juridice interesate, după caz.

(3) În cererile depuse potrivit alin. (2) solicitanții sunt obligați să menționeze, sub sancțiunea nulității acestora, următoarele:

a) dacă unul sau mai multe dintre bunurile mobile pentru care se solicită eliberarea certificatului de export se află în patrimoniul cultural național și în evidența proprie a unei direcții județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București;

b) dacă pentru unul sau mai multe dintre bunurile mobile la care se referă au solicitat anterior clasarea sau emiterea certificatului de export unei alte direcții județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București, indicând modul în care a fost soluționată cererea anterioară.

(4) La cererile depuse potrivit alin. (2) se pot atașa rapoarte de expertiză întocmite de experți acreditați de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor, acte prin care trebuie să se arate că unul sau mai multe dintre bunurile la care se referă cererile depuse au fost expertizate potrivit criteriilor aprobate prin normele în vigoare și să se menționeze dacă bunurile mobile pentru care se solicită emiterea certificatului de export sunt bunuri clasate.

(5) La cererile depuse potrivit alin. (2) se atașează două fotografii de dimensiuni 9 x 12 cm, reprezentând obiectul în ansamblu și detalii semnificative pentru fiecare obiect, cu excepția cărților, publicațiilor, mărcilor și cărților poștale de mare frecvență și tiraj și a unor bunuri de serie mare și care se pot identifica precis prin înscrisuri, mărci sau alte detalii prezentate în cuprinsul cererilor; stabilirea bunurilor pentru care nu este necesară atașarea de fotografii este de competența specialiștilor și experților din cadrul direcțiilor județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București.

Art. 5. -

(1) În termen de maximum 30 de zile de la înregistrarea cererilor de eliberare a certificatelor de export prevăzute la art. 4 alin. (2), direcțiile județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București, verifică exactitatea datelor cuprinse în cererile depuse și întreprind următoarele demersuri, după caz:

1. pentru bunurile culturale mobile clasate:

- a) emit certificatul de export temporar pentru bunurile culturale mobile clasate în tezaur, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor și cu aprobarea ministrului culturii și cultelor;
- b) emit certificatul de export definitiv pentru bunurile culturale mobile clasate în tezaur, în cazul schimburilor de bunuri culturale aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor;

2. pentru bunurile culturale mobile neclasate:

- a) procedează la expertizarea bunurilor pentru care nu s-au depus o dată cu cererile rapoarte de expertiză întocmite de experți acreditați de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor și stabilesc, în condițiile legii, dacă aceste bunuri sunt bunuri culturale susceptibile de a fi clasate;
- b) emit, pentru bunurile culturale care nu sunt susceptibile de a fi clasate, certificatul de export;
- c) declanșează procedura de clasare pentru bunurile stabilite ca fiind susceptibile de a fi clasate, în condițiile legii.

(2) Certificatul de export definitiv se întocmește în 4exemplare, în conformitate cu formularul prevăzut în anexa nr. 4, însoțit de Lista bunurilor culturale pentru care s-a emis certificatul de export definitiv, în conformitate cu formularul prevăzut în anexa nr. 4A. Certificatul de export temporar se întocmește în 4exemplare, în conformitate cu formularul prevăzut în anexa nr. 6, însoțit de Lista bunurilor culturale pentru care s-a emis certificatul de export temporar, în conformitate cu formularul prevăzut în anexa nr. 4A.

(3) Pentru operele de artă plastică și fotografică, operele de artă decorativă sau de cult, operele cu caracter etnografic și ale meșteșugarilor populari, precum și pentru alte opere create de autori în viață, care pot fi exportate definitiv sau temporar fără nici o restricție, nu se întocmesc dosare de export și nici nu se emit certificate de export.

SECȚIUNEA a 2-a

Eliberarea certificatului de export pentru bunurile culturale mobile aflate în proprietatea publică

Art. 6. -

(1) În conformitate cu dispozițiile Legii nr. 182/2000, cu modificările ulterioare, și ale Ordonanței Guvernului nr. 44/2000 referitoare la unele măsuri privind asigurarea bunurilor culturale mobile

exportate temporar, republicată, bunurile culturale mobile aflate în proprietate publică se exportă numai temporar, pentru organizarea unor expoziții în străinătate, pentru investigații de laborator, restaurare sau expertizare.

(2) Titularul dreptului de administrare asupra unui bun cultural mobil care urmează să fie exportat temporar va obține avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor și aprobarea ministrului culturii și cultelor, în vederea eliberării certificatului de export, numai după prezentarea contractului de asigurare pentru bunurile respective, încheiat în condițiile legii.

(3) În vederea obținerii avizului și aprobării, potrivit alin. (2), titularul dreptului de administrare interesat va solicita, în prealabil, avizul de principiu cu privire la oportunitatea exportului temporar.

Art. 7. -

(1) Pentru obținerea avizului de principiu, instituțiile interesate vor depune, cu cel puțin 60 de zile înainte de data estimată pentru scoaterea din țară a bunurilor culturale mobile, la direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor un dosar care va cuprinde următoarele documente:

- a) adresa de susținere;
- b) scrisoarea de intenție a organizatorului sau a partenerului extern și proiectul tematic al expoziției;
- c) nota de oportunitate privind operațiunile de investigații, restaurare sau expertizare, după caz;
- d) lista cuprinzând bunurile propuse a fi exportate temporar;
- e) propuneri pentru valorile de asigurare;
- f) nominalizarea comisarului expoziției sau a curierului care însoțește bunurile, cu motivația propunerii.

(2) În termen de 30 de zile de la data depunerii dosarului, Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor va acorda sau va respinge solicitarea de acordare a avizului de principiu, hotărârea urmând a se comunica instituției interesate și Inspectoratului General al Poliției Române, prin direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor.

Art. 8. -

(1) Cu cel puțin 30 de zile înainte de data estimată pentru scoaterea din țară a bunurilor culturale mobile, titularul dreptului de administrare care a obținut avizul de principiu prevăzut la art. 7 alin. (2) va depune la direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor, în completarea dosarului existent, următoarele documente:

- a) contractul de împrumut ori contractul de prestări de servicii pentru investigații, restaurare sau expertizare, încheiat în formă autentică în limba română și într-o limbă de circulație internațională, conform formularului de contract-cadru prevăzut în anexa nr. 1;
- b) contractul de asigurare pentru bunurile propuse pentru exportul temporar. Contractul va fi de tipul "perete la perete" și va fi încheiat cu o societate de asigurare cu sediul în România;
- c) fișele de evidență a bunurilor;
- d) fișele de conservare a bunurilor, semnate de conservator și restaurator, după caz;
- e) fotografiile ale bunurilor: față, lateral, spate, detalii semnificative;
- f) declarația din partea titularului dreptului de administrare că bunurile propuse pentru export nu sunt în litigiu;
- g) mandatul comisarului expoziției sau al curierului care însoțește bunurile, cu menționarea expresă a obligațiilor acestuia, conform formularului prevăzut în anexa nr. 2.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) vor avea viza compartimentului juridic-contencios din cadrul instituției sau autorității administrației publice în subordinea căreia își desfășoară activitatea titularul dreptului de administrare, după caz.

(3) În baza documentelor prezentate potrivit alin. (1), Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor avizează exportul temporar al bunurilor în cauză, care se aprobă de ministrul culturii și cultelor.

(4) Aprobarea ministrului culturii și cultelor, emisă potrivit alin. (3), se comunică titularului dreptului de administrare și direcției județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București, competente, prin intermediul direcției de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor.

Art. 9. -

(1) După aprobarea ministrului culturii și cultelor privind exportul temporar al bunurilor culturale mobile, titularul dreptului de administrare va depune la direcțiile județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București, competente, cererile de eliberare a certificatelor de export, completate conform dispozițiilor art. 4 alin. (2)-(5), și copia contractului de asigurare.

(2) Certificatul de export se va elibera de către direcția județeană pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București, numai pentru perioada pentru care este valabil contractul de asigurare.

Art. 10. -

Prelungirea termenului pentru care s-a eliberat certificatul de export temporar se realizează pe o perioadă de maximum 150 de zile, la cererea motivată a titularului dreptului de proprietate sau, după caz, a titularului dreptului de administrare, cu respectarea dispozițiilor prezentelor norme metodologice în ceea ce privește asigurarea bunurilor în cauză, avizarea și aprobarea exportului temporar.

SECȚIUNEA a 3-a

Utilizarea certificatului de export

Art. 11. -

(1) Certificatele de export se prezintă birourilor vamale de control și vămuire din interiorul țării sau de frontieră de către cei interesați, proprietari, mandatar, transportatori, delegați ai persoanelor juridice, în cadrul procedurilor de declarare în scris a bunurilor culturale mobile care se exportă, declarare care este obligatorie potrivit reglementărilor vamale în vigoare.

(2) În relație cu birourile vamale, certificatele de export prezentate potrivit alin. (1) atestă faptul că bunul sau bunurile în cauză urmează regimul de circulație instituit potrivit art. 37-40 din Legea nr. 182/2000, cu modificările ulterioare, și că se pot exporta temporar sau definitiv, după caz, în condițiile stabilite prin fiecare act în parte.

Art. 12. -

Nerevenirea în interiorul frontierelor românești a bunurilor culturale neclasate exportate temporar, la termenul stabilit prin certificatul de export sau la termenul stabilit potrivit prevederilor art. 10, constituie operațiune de export definitiv, autoritățile vamale fiind abilitate să aplice dispozițiile legale în vigoare.

Art. 13. -

(1) Bunurile culturale mobile se identifică, de regulă, pe baza datelor prezentate în certificatele de export sau în listele anexate certificatelor de export, a fotografiilor atașate certificatelor de export și a ștampilei de identificare aplicate pe acele suprafețe sau componente ale bunurilor care nu își pierd din calitate sau din valoare prin marcarea cu această ștampilă.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), nu este necesară atașarea de fotografii la certificatele de export emise pentru cărți, publicații, mărci și cărți poștale de frecvență și serie mare sau pentru unele bunuri de serie mare care se pot identifica precis prin înscrisuri, mărci sau alte caracteristici ale obiectelor respective.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1), atunci când nu este posibilă aplicarea ștampilei de identificare, bunurile de mici dimensiuni se introduc în colete sau plicuri sigilate pe care se aplică ștampila de identificare și care se prezintă ca atare autorităților vamale, iar bunurile de mari dimensiuni se identifică exclusiv pe baza datelor din certificatele de export sau din listele anexate certificatelor de export și a fotografiilor atașate, atunci când este necesar.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (2) și (3), în certificatele de export, la rubrica "Observații", sau în listele anexate certificatelor de export, la coloana "Observații", se vor înscrie mențiunile "FĂRĂ FOTO" sau "FĂRĂ ȘTAMPILĂ", după caz.

Art. 14. -

(1) Certificatele de export și listele anexate certificatelor de export se vor marca întotdeauna cu ștampila direcției județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București, emitente, ștampila de identificare a funcționarului care a întocmit documentele și cu timbrul sec al direcției județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București, emitente, aplicat în colțul din dreapta sus al certificatului de export și al fiecărei file din lista anexată.

(2) Pentru bunurile culturale aflate în administrarea instituțiilor publice se va aplica ștampila direcției de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor.

(3) Fotografiile atașate certificatului de export vor fi ștampilate pe verso cu ștampila de identificare a funcționarului direcției județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București, care a întocmit certificatul de export, iar pentru bunurile culturale aflate în administrarea instituțiilor publice se va aplica ștampila direcției de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor.

(4) Modelul ștampilei de identificare se elaborează de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Cultelor, se avizează de Comisia Națională a Muzeelor și Colecțiilor, se aprobă de ministrul culturii și cultelor și se comunică Autorității Naționale a Vămilelor și Inspectoratului General al Poliției Române. Modelul se poate schimba periodic, comunicându-se această schimbare direcțiilor județene pentru cultură, culte și patrimoniul cultural național, respectiv a municipiului București, și Autorității Naționale a Vămilelor cu cel puțin 30 de zile înainte de data modificării.